

На теренах можливості анексії Сходу України іншими державами щодо Верховної Ради, та вимог до її діяльності

Провокація, як приклад буває у пропозиції або вимозі відправити у відставку великого переліку людей.... без пропозицій методів рішень питань, або стратегічних планів, у відповідність які вчасно не вирішили ці державники. Так робляться політичні провокації, як це відбулось на Віче Майдану з вечора 14.04.2014 та на ранок 15.04.2014 біля Верховної Ради. Головним у провокації стає сам галас «до відповідальності», а чому і навіщо цей галас, та яке вирішення – просто забувається.

Є звичайні вірні бажання, але їх виконання імовірним штурмом Ради чи бешкетництвом - то не вимога. Вимогу озвучують, якщо є доказове підґрунтя. Якщо вже озвучену обґрунтовану (та законну) вимогу у Раді ігнорують – аж тільки тоді треба діяти, не раніше...!!!

Так відбувався зимовий майдан 2013-2014. Майдан збільшувався саме з безвідповідальності чиновників щодо кожної попередньої вимоги представників народу (громадян). Коли виникне точка незворотності, залежатиме від реакції державників.

Як би погано не відбулося Віче у вечорі 14 квітня, і ким зване:

- в усяк випадок - по відновленню подій у державі проти тероризму і сепаратизму тепер бачу у ЗМІ, і є надія багатьом стати свідками державного захисту цілісності України.
- державники довго «соплю» жували... і ця подія все одно дала мотив державникам діяти, а не грати в «дерибан» впливу над Україною.

Під дерибаном я маю на увазі – торги над впливом на населення, на інфраструктурні статки держави (мова «на фені»).

Якщо про олігархів - дерибан між олігархами східняками, та олігархів з основної частини України. Людей не шкода, все приносить дохід, навіть війна. Тільки власний шоківий стан душі або перехідні положення у державотворенні змушують їх міркувати про народ. В інший час, люди для деяких олігархів – як засоби виготовлення товару, для збільшення статків.

Якщо про Раду – дерибан впливу на виконавчу гілку влади і посад у мирний час.

Якщо про дерибан над Україною поміж Росією, ЕС, США - це політичний шантаж з боку Росії, та мляву реакцію західних держав від кордонів України. Інакше б так простодушно не здавали наші діячі по трохи схід України.

Спробую пояснити вхідні дані інтересів інших держав до України, у відповідності фактичної агресії з порушенням кордонів:

Росія хоче збільшити вплив, ніколи не відмовляється від завойованих територій.

Росія перестала тлумачити себе як єдину православно-вірну державу, але залишає собою право на первинність Русі, навіть забувши віру і коріння тогочасних цінностей прадавніх.

Росія перекривляє світову історію. Росії вигідно загарбати Україну, навіть за міфом, що цієї держави (кордонів) не існувало 23 роки тому, відповідно українців не існувало і не повинно існувати, як і мова. Це факти спілкування з агресивними елементами з північного сусідства.

МВФ. Інформація, як теорія, що наші державники не можуть повно протистояти проти терористів, бо є імовірність показової картинки з Росії «як б'ють простих місцевих», а тому це жертви цивільних, відсутність точної визначеності. А раз так - то ми не виконаємо деякі умови МВФ на наступний транш (передачу грошей).

ЕС. Толерантні, але постійно дивляться на економічну складову, що може негативно вплинути на життя старої Європи. Це питання енергоресурсів. Якщо так судити, то дерибан з Росією відбувається на тлі власного енергетичного та економічного спокою.

«Не чіпай мене, не чіпай».

США. Росія завжди їх ганьбить як основного життєвого ворога по «миротворцях», забуваючи про свою таку ж самісіньку «миротворчість». Яка користь США шматувати Україну? А що ж

відбувається – хто вводить війська на терени України? США, не залежать від Росії. На них не можливо чинити безпосередній тиск. Дехто з державних ЗМІ РФ став патякати про перевагу у ядерній війні. Не вдаючись в раціональність – це спроба знайомого нам шантажу, до США, не до України. Як США дерібанили Україну перед іншими – досі не відомо.

Тому це розіграш багатьох карт, політичного типу. При цьому втрачаємо народ і кордони. Саме тому з впливу народу на Верховну Раду можливо навіть її розігнання. Не кажу про згоду, кажу про підставну можливість.

Треба тільки кожного разу зуміти пояснити владі, що відповідальність за події, чи бездіяльність Верховної Ради щодо цілісності України - саме ЇХ відповідальність та відповідальність інших держав.... а не вина тих, хто Раду розжене (якщо народ розжене).

**Якщо народ розжене Раду:
Це нівелює і Раду і існування самої держави Україна на деякий час.
Це розвал кордонів з вини дерібану окремими владними особами.**

Яка відповідальність з намірів громадян? ... розвал держави з вини громадян!

Якщо громадяни, представники народу не в змозі показати відповідальність Ради, то відповідальність ця залишиться на тих, хто має наміри Раду розігнати. Тому мотиви відповідатимуть спробі зміни Конституційного ладу (Революція з кривавими наслідками). Мотиви втілювались на щастя тільки передумовою безладів, на дрібних началах зборів «Віче Майдану», або «ходи до ВР», чи взагалі «взяття зі зброєю будівель під прапором Росії».

Висновки, підсумки до написаного.

Саме тому потрібен вихід із ситуації. Більше терпіння. Нацьковувати олігархів і партійних керівників України, про їх відповідальність. Нацьковувати весь світ, що також відповідальність є на багатьох керівниках держав навколо України. Якщо кордони порушуються - цей випадок не внутрішнє питання. Необхідно надалі примушувати наш єдиний діючий орган влади – Верховну Раду, **діяти, РЕАГУВАТИ, у відповідності з Конституцією:**

про відповідальність Ради і права народу, щодо захисту територіальної цілісності України

Стаття 17. Абз. 1. - Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

(на русском, схематически) -- территориальной целостности Украины -->
--> важнейшими функциями государства -->
--> делом всего Украинского народа!

У підтвердження цитати "справою всього Українського народу" - тепер посилаюсь на Статтю 5. Конституції, про не вирішену процедуру реакції народу на випадки повної неспроможності або незаконності дії охоронних, законодавчих структур.

цитата (рус.)

Библия, Второзаконие 19:14:
*Не нарушай межи ближнего твоего,
которую положили предки в уделе твоём.*

з повагою,
Бондар Роман (Трекер),
людина Божа

15.04.2014